

de ældre Børn.« Heri erkendes, at Børnenes Talesprog er Færøsk. Et Mindretal paa 7 Medlemmer — det var væsentligt Selvstyrefolk — udtaler: »Lagtinget udtaler, at efter dets Formening vil det være ubetimeligt for Tiden ved nærmere Bestemmelser at forandre den nuværende Praksis, hvor-efter Lærerne har været fritstillet i Valget mellem Modersmaalet og Dansk som Undervisningssprog i Folkeskolen paa Færøerne, dog at Undervisningssproget i Dansk-Timerne skal være Dansk og i Færøsk-Timerne Færøsk.«

Paa Grundlag af denne Lagtingsvedtagelse med 15 Stemmer mod 7 udstedte Ministeriet Anordningen af 16. Januar 1912, hvis § 7 foran er citeret; her betragtes Færøsk som et Slags Hjælpsprog.

I 1918 rejste Lagtinget Spørgsmaalet, og Selvstyrepartiet stillede Forslag om, at § 7 affattes saaledes: »Undervisningssproget er Børnenes Talesprog, Færøsk. Ved Undervisningen i Færøsk og Dansk lægges der Vægt paa, at Børnene opnaar Færdighed i Brugen af de to Sprog, saavel i Læsning som i Tale og Skrift.« Samtidig blev der stillet Forslag om, at færøsk Retskrivning skulde være obligatorisk Fag i den færøske Folkeskole, hvilket sidste blev imødekommet og er fra den Tid den gældende Ordning paa Færøerne. Som Følge af dette Forslag blev der nedsat et Lagtingsudvalg, som bestod af to Selvstyremænd og en Sambandsmand; det fremsatte en Betænkning, som dog Sambandsmanden underskrev med Forbehold. I den udtaltes, at begge Sprog maa læres, og der maa tages ligeligt Hensyn til dem. Udvalget udtalte som sin Mening »at der gøres Ret og Skel til begge Sider, naar man gør Færøsk til Undervisningssprog og for øvrigt stiller begge Sprogene lige, saaledes at det sættes som det Maal, som Skolen med Hensyn til denne Undervisning stræber hen imod, at et Barn med almindelige Evner og med almindelig Skolegang skal kunne tale, læse og skrive baade Færøsk og Dansk«. Det viste sig imidlertid umuligt at opnaa Enighed eller nogenlunde Enighed i Lagtinget. Der blev af Sambandspartiet gjort et Arbejde i den Retning og stillet nogle Ændringsforslag, men de vandt ikke fornøden Tilslutning, og Behandlingen endte med, at Selvstyrepartiets Forslag, som foran er gengivet, blev vedtaget med 12 Stemmer mod 10, 5 stemte Nej, 3 stemte ikke, og 2 var fraværende. Derefter er Sagen som nævnt af Forespørgeren adskillige Gange blevet behandlet i Lagtinget, men i 1919 drog Undervisningsministeriet en ny Side af Sagen frem, nemlig Spørgsmaalet om selve Skolevæsenets Ordning. Der viste sig en umiskendelig Tendens til, at det færøske ogsaa indenfor Rammerne af Forordningen af 1912 bredte sig mere og mere som Undervisningssprog paa Færøerne. Det Spørgsmaal maatte da rejse